

der være taget de fornødne Forholdsregler, der kunde været gjort Overflæg og anstillet Underføgels for at erfare, hvorvidt det kunde være gavnligt, eller maaskee skadeligt at ansætte en Præst paa List, hvorvidt der skulde bygges en Bolkig til denne Præst eller hvorvidt Præsten kunde være tilfreds med den nuværende Skolelærerbolig; hvorvidt Skolen var skiftet til Bedesal eller skulde udvides. Alt dette er Noget, der bør foreligge, førend man tager Beslutning om, hvorvidt der skal ansættes en Præst eller ei. Hvis jeg ikke mindes feil, har jeg for Aaringer tilbage af et Papir, denne Sag vedkommende, seet, at der er en Biskop i Ribe, som har udtalt omtrent min Anskuelse, at det er noget for hurtigt at skrive ind ved nu at ville ansætte en Præst derovre; jeg tør ikke sige med Sikkerhed, at Aftalelsen var saaledes, men det forekommer mig, at den var saaledes. Jeg har seet flere af de Papire, der høre til denne Sag, og skjøndt jeg kun har betragtet dem løselig, er jeg dog kommen til den Overbeviisning, at Sagen kunde komme til at foreligge i en bedre Skikkelse, naar man gav sig den behørig Tid. Fra Aaret 1362, som den ærede Minister nævnte, er der gaaet næsten 500 Aar; men har man kunnet lade saamange Aar gaae hen, saa kan man gjerne vente endnu et Aar og lade en Sag af denne Natur, som gaaer ud paa at oprette et nyt Præsteskab, komme fra Regjeringen, og ikke fra os. Vi have aldrig været meget tilbøjelige til at oprette Skab, Embeder osv., og det skulde dog være befjnderligt, om vi her paa eensgang skulde komme til et saadant Hæftværk. Det gjør mig meget ondt, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Gte. Valgfreds (Blizen=Fincede), den forrige interimistiske Minister for Slesvig, ikke er her tilstede. Da jeg saa, at han havde stillet Forslaget, og jeg som Formand for Fi-

nantsudvalget altsaa skulde tage dette Forslag under Overveielse, spurgte jeg ham, hvad han vidste nærmere om denne Sag, og han svarede mig da, at han havde en Paffe, denne Sag vedkommende, men at han endnu ikke havde læst den; om han senere har læst den, skal jeg ikke kunne sige, og derfor ønskede jeg gjerne, at han var her tilstede, for at han kunde meddele os Indholdet af denne Paffe. Da nu imidlertid Hverken de, der kun have haft Paffen, eller de, der have læst den, ere her tilstede og kunne give os Oplysning, saa forekommer det mig, at det Simpleste vilde være, at den ærede Minister gav Afkald paa denne Bevilling, forbeholdende sig ligesom med Hensyn til den altsige Bispestol næste Aar at fremkomme med Forslag derom, paa en mere regulair Maade, idet han da, efterat have taget Sagen under alvorlig Overveielse, kunde indskrænke sin Begjæring til det, som under de nuværende Forhold virkelig er paatrængende nødvendigt. Det er blevet sagt mig, at Præsten i Keitum fra tidligere Tid af skulde være forpligtet til at udføre de gubelige Handlinger paa Dansk for den nordlige Deel af Den, og hvis dette forhold sig rigtigt, vilde det jo være bedst at sørge for at faae den Paagjældende til at udføre sin Pligt. Naar den ærede Minister har sagt, at Folk paa Den have 1—2 Mil til Kirke, saa skal jeg indrømme, at det er meget langt, men der findes flere Steder i Landet, hvor det Samme er Tilfældet, ja, hvad der er Mere, det er, at der 4 Mil fra Kjøbenhavn er rigt udfyrede Sogne, som betale deres Geistlige høit, og hvor Folk fra flere Dele af Sognet have over 1 Mil til Kirke, uden at det er paalagt den Geistlige enten at holde nogen Medhjælp eller selv at betjene de Vedkommende ved at holde Substjeneste i Skolen.